

[Pitzner.]

glemte et Par Ord her? Skulde der ikke være sagt: „Forhandlinger til alle Sider indenfor mit Parti og det radikale Parti“. Fra mit Erhvervs Side, fra Haandværkerstandens Side har man ikke mærket Spor til nogen Forhandling eller til, at Ministeren har haft Overvejelser i Gang.

Og Ministeren fortsætter derefter :

„Naar man betragter Lærlingeloven af 1921, maa man, med Kendskab til Nutidens Forhold i øvrigt, indrømme, at denne Lov ikke har fjernet sig længere fra den oprindelige Lov af 1889, der blev til under helt andre Samfundsforhold, end at den maa betragtes som ufyldstgørende og kun i ringe Grad opfyldende det egentlige Hovedformaal, at sikre den danske Ungdom en forsvarlig Uddannelse og fornøden Beskyttelse under denne Uddannelse. Dette Hensyn har naturligvis for mig været det afgørende. Men paa den anden Side har dette Hensyn stadig maattet begrænses af et krydsende Hensyn, nemlig Ønskeligheden af i videst muligt Omfang at bevare den Mesterlære, som i saa høj Grad er af Betydning ude omkring for den unge Haandværker. Men ved Afvejelsen af disse krydsende Hensyn, og navnlig naar det skal afgøres, i hvilken Udstrækning man skal lade Hensynet til Læremesteren spille ind overfor Hensynet til den unge og hans faglige Fremtidsmuligheder, der har jeg forhaabentlig intet Øjeblik tabt af Syne, at det for alle Parter, for Samfundet som konkurrencedygtigt, som et Foregangsland paa det faglige Dygtighedsomraade, er af den største Betydning, at vi herhjemme, ikke mindst i Tider, hvor Kravene til dansk Arbejdes Ydeevne, teoretiske og praktiske Yde dygtighed, sandsynligvis vil skærpes, nøje maa vaage over, at vi i den næste Generations Interesse staar rustede ikke alene til at hævde, men til yderligere at befæste det gode Ry, som dansk Arbejde har i Landene.“

(*Socialministeren* [Steincke]: Er det ikke godt?). Jo, det er udmærket sagt af den højtærede Minister. Man hører meget hyppigt og heldigvis med Rette, at den danske Haandværker og Industriarbejder indtager et højt, endog et meget højt Stæde, saa at vi, hvad angaar den faglige Dygtighed, ikke staar tilbage for noget andet Land, snarere foran, er Foregangsland paa det faglige Omraade, siger oven i Købet den højtærede Minister. Det glæder mig hyppigt at høre saavel den højtærede Statsminister som ikke

mindst Handelsministeren — han er jo selv udlært Haandværker, hvorvidt Statsministeren er udlært Haandværker, ved jeg ikke, men det gaar jeg ud fra — ved Aabningen af Udstillinger og Haandværkerstævner udtale dette med Styrke.

Men hvem har i første Række bidraget hertil? Det har Læremestrene i Haandværk og Industri, det har den gode Undervisning paa de tekniske Skoler og Fagskolerne, der alle som een er oprettet af Industrien og Haandværket hele Landet over i et Antal af 291 med Støtte fra Staten og Haandværket selv, og endvidere den udmærkede Institution, vi har i Teknologisk Institut. Det er Haandværket selv, der er gaaet i Spidsen her, og det er Haandværkets Læremestre, der sammen med det gode Materiale har frembragt de gode Haandværkere, vi i Øjeblikket i vort Land kan være stolte over at have. Og saa kommer den højtærede Socialminister og byder Haandværkerne et Lovforslag som det foreliggende!

Jeg hørte med Tilfredshed, at Ministeren ikke anser det for rigtigt at fremsætte Forslag om generel Begrænsning i Tilgangen af Lærlinge til Fagene, og Ministeren tilføjede, at spærrede man Omraade efter Omraade, vilde det efterhaanden blive saaledes, at unge Mennesker lige saa godt kunde gaa hen og hænge sig. Men jeg tør forsikre den højtærede Minister om, at vedtages — hvad jeg nu ikke kan tænke mig muligt — det Forslag, Ministeren har forelagt, saa vil dette i stort Omfang medføre, at Mestrene holder op med at antage Lærlinge, og saa kan Resultatet let blive det samme, som Ministeren ikke vil gaa med til ved at spærre for Lærlingetilgangen.

At byde Haandværkere og industrielle, der vitterligt har udlært unge Mennesker med det Resultat, som lige er nævnt og anerkendt, et Lærlingenævn, som skal komme og undersøge, om den Uddannelse, de giver deres Lærlinge, er tilfredsstillende, muligen paa en ganske løs eller fejlagtig Meddelelse og muligen af Nævnsmedlemmer, der er ganske ukendte med Faget, er mere, end man vil finde sig i. Jeg gentager min Frygt for, at hele dette Lovforslag med alle dets snærende Bestemmelser og i bedste Fald misforstaaende humane Hensyntagen til de unge vil blive et Grundskud for den Mesterlære, som vi har haft saa gode Resultater af og kan være stolte over.

Bestemmelsen om Læretiden paa 4 Aar er ogsaa af en saadan Art, at man umuligt kan gaa med til den. At Socialministeren efter Samraad med Handelsministeren og efter Forhandling med vedkommende Ho-